

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 1Tos/14/2026
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4325010809
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 02. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ingrid Kišacová, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2026:4325010809.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ingrid Kišacovej, PhD. a členov senátu JUDr. Štefana Hrvolu a JUDr. Dušana Špireka v trestnej veci odsúdeného A. B. prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno d) Trestného zákona, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Levice z 18.12.2025, sp. zn. 4Pp/46/2025 na neverejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 03.02.2026 takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c) Trestného poriadku sťažnosť odsúdeného A. B., narodeného XX.XX.XXXX z a m i e t a , pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením Okresný súd Levice, ako súd I. stupňa, podľa § 66 ods. 1 písm. a), ods. 2 Tr. zák. zamietol žiadosť odsúdeného A. B. o podmieňané prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody vo výmere 9 (deväť) mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, uloženého mu trestným rozkazom Okresného súdu Komárno sp. zn. 0T/11/2025 zo dňa 15.06.2025, právoplatným dňa 17.07.2025.

Súd I. stupňa v odôvodnení napadnutého uznesenia poukázal na návrh odsúdeného na podmieňané prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, dokazovanie vykonané na verejnom zasadnutí. Vyhodnotením dokazovania súd I. stupňa zistil, že odsúdený splnil ku dňu 28.10.2025 formálnu podmienku - výkon polovice uloženého nepodmieňaného trestu odňatia slobody. Súčasne však konštatoval, že odsúdený nespĺnil ani jednu materiálnu podmienku, a to plnením povinností a správaním nepreukázal polepšenie a ani od neho nemožno očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. V tomto smere je potrebné skúmať, či u odsúdeného došlo k jeho polepšeniu, teda či prebehol proces vnútornej premeny jeho osobnosti, v rámci čoho súd musí zvážiť aj závažnosť a povahu trestných činov, ktorých sa vykonávaný trest týka, plnenie si povinností a jeho správanie sa vo výkone trestu odňatia slobody v kontexte jeho doterajšieho spôsobu života, charakteru jeho osoby, povahových vlastností a jeho postoja k spáchanej trestnej činnosti. Polepšenie je vývojový proces vnútornej premeny páchatelovej osobnosti, ktorý sa navonok prejavuje v jeho správaní. Dobré správanie odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody však samo osebe automaticky neznamená, že sa polepšil, pretože môže byť len prejavom jeho adaptácie na prostredie väznice, nie náznak skutočných zmien jeho osobnosti. Len pasívne prispôsobenie sa podmienkam výkonu trestu odňatia slobody pre podmieňané prepustenie z výkonu takéhoto trestu nestačí. Súd I. stupňa svoj názor o nesplnení tejto materiálnej podmienky opiera o hodnotenie odsúdeného riaditeľom ÚVTOS Želiezovce, podľa ktorého si odsúdený podmienky k udeleniu disciplinárnej odmeny doposiaľ nevytvoril, páchal trestnú činnosť opakovane, čo nepoukazuje na kritický postoj k jej páchaniu a stanovené krátkodobé ciele zaobchádzania plní iba čiastočne. Splnená nebola ani druhá materiálna podmienka podľa § 66 ods. 1 písm. a) Tr. zák. – nemožno od odsúdeného očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. Tu je potrebné skúmať okolnosti predchádzajúceho života odsúdeného, vrátane jeho skorších odsúdení (primerane rozhodnutie publikované v Zbierke pod číslom R 5/2017). Splnenie druhej materiálnej podmienky súd skúma a objasňuje komplexnejšie

posúdením všetkých okolností súvisiacich s osobou odsúdeného, jeho osobnými a charakterovými vlastnosťami, celkovým postojom k spoločenským normám a pravidlám a prostredia, v ktorom žil pred nástupom na výkon trestu. Súd I. stupňa poukázal na odpis z registra trestov odsúdeného, podľa ktorého opakovane páchal najmä prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia (trestný rozkaz Okresného súdu Komárno sp. zn. OT/28/2016 zo dňa 27.05.2016, právoplatný dňa 27.05.2016, ktorým bol odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu 18 mesiacov. Odsúdený počas skúšobnej doby opätovne spáchal trestný čin, preto súd rozhodol, že sa neosvedčil v skúšobnej dobe a trest odňatia slobody mu nariadil vykonať. Odsúdený však ani počas skúšobnej doby podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nevedol riadny život, a preto mu bol nariadený aj nevykonaný zvyšok trestu odňatia slobody. Na základe všetkých uvedených skutočností podľa názoru súdu I. stupňa nemožno od odsúdeného dôvodne očakávať, že v prípade podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody bude viesť riadny život počas skúšobnej doby, keďže v jeho prípade nie je páchanie trestnej činnosti len sporadickým vybočením zo spôsobu jeho života, naopak, odsúdený je špeciálnym recidivistom. Napokon súd I. stupňa poukázal na hodnotenie odsúdeného riaditeľom ÚVTOS Želiezovce, podľa ktorého je u neho riziko recidívy stredné a resocializačná prognóza je menej priaznivá a podmienené prepustenie neodporúča.

Súd I. stupňa skúmal aj to, či by bolo možné kladne rozhodnúť o podmienenom prepustení odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody za obligatórneho určenia primeranej skúšobnej doby a fakultatívneho nariadenia probačného dohľadu za súčasného ustanovenia primeraných obmedzení alebo povinností (§ 68 ods. 1 Tr. zák.). Dospel k záveru, že takáto možnosť pre odsúdeného preukázať vedenie riadneho života v skúšobnej dobe a forma určitej kontroly nad jeho správaním je neadekvátne a v danom prípade nedôvodná. Už v minulosti opakované odsúdenia nemali u odsúdeného želaný výchovný efekt a aj napriek skúsenosti s niekoľkonásobným výkonom nepodmieneného trestu sa dopustil opakovane po prepustení na slobodu ďalšieho trestného činu. Odsúdený nevyužil šancu súdom poskytnutú v podobe podmieneného odkladu výkonu trestu a podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody, neosvedčil sa v skúšobnej dobe a bolo mu nariadené vykonať trest, resp. následne vykonať i zvyšok trestu. Z hľadiska opakovaných odsúdení a z hľadiska stredného rizika recidívy by určenie skúšobnej doby s probačným dohľadom a ustanovenie primeraných obmedzení alebo povinností bolo nepostačujúce. Z týchto dôvodov súd I. stupňa uzavrel, že na odsúdeného bude naďalej potrebné pôsobiť výchovnými prostriedkami počas výkonu trestu odňatia slobody.

Proti tomuto uzneseniu ihneď po jeho vyhlásení na verejnom zasadnutí podal sťažnosť odsúdený, ktorú do momentu konania neverejného zasadnutia nadriadeného súdu bližšie písomne neodôvodnil.

Prokurátor sa po vyhlásení uznesenia vzdal práva sťažnosti a k sťažnosti podanej odsúdeným sa do momentu konania neverejného zasadnutia krajského súdu nevyjadril.

Krajský súd v Nitre ako nadriadený orgán na podklade riadne a včas podanej sťažnosti oprávnenou osobou v zmysle § 192 ods. 1 písm. a), b) Trestného poriadku preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia i konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že podaná sťažnosť nie je dôvodná.

Z predloženého spisového materiálu nadriadený súd zistil, že súd I. stupňa dodržal zákonom upravený postup, pretože pri zachovaní práv odsúdeného umožnil mu na verejnom zasadnutí vykonanom prostredníctvom videokonferencie vyjadriť sa k podanej žiadosti o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody a vykonal dokazovanie v potrebnom rozsahu k rozhodnutiu v merite veci.

Nadriadený súd vychádzajúc zo stavu, že odsúdený podanú sťažnosť žiadnym spôsobom neodôvodnil pripomína, že pre kladné rozhodnutie o žiadosti o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody Trestný zákon vyžaduje, aby odsúdený preukázal vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojim správaním také polepšenie, že sa môže od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. U osoby odsúdenej za prečin súd splnenie týchto podmienok skúma po výkone polovice uloženého nepodmieneného trestu odňatia slobody. Pri rozhodovaní o podmienenom prepustení súd prihliada aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva (§ 66 ods. 1 písm. a), ods. 2 Tr. zák.).

Súd I. stupňa správne zistil, že odsúdený v čase jeho rozhodovania splnil formálnu podmienku – vykonal polovicu z uloženého trestu odňatia slobody, na ktorého výkon bol zaradený do ústavu na výkon

trestu so stredným stupňom stráženia. Z predloženého spisového materiálu vyplýva, že odsúdený má predpokladaný koniec výkonu trestu odňatia slobody dňa 13.03.2026.

Na podklade vykonaného dokazovania súd I. stupňa vyvodil správny záver o nespĺnení súčasne oboch materiálnych podmienok odsúdeným, ktoré Trestný zákon vyžaduje k podmiennečnému prepusteniu z výkonu trestu odňatia slobody. V tomto smere nadriadený súd poukazuje na správne právne úvahy súdu I. stupňa uvedené v odôvodnení napadnutého uznesenia, pretože aj podľa jeho názoru predpokladom podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody sú výlučne plnenie povinností, správanie, preukázanie polepšenia a možnosť očakávať, že odsúdený v budúcnosti povedie riadny život. Súd I. stupňa správne pri rozhodovaní prihliadal aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva a tiež zohľadnil hodnotenie odsúdeného riaditeľom ústavu na výkon trestu odňatia slobody. Odsúdený si počas výkonu trestu odňatia slobody nevytvoril podmienky na udelenie disciplinárnej odmeny, nebol disciplinárne potrestaný. Vzhľadom na zistenú recidívu i totožnej trestnej činnosti, jeho prechádzajúci kriminálny spôsob života, neschopnosť viesť na slobode riadny život ani v prípade skúšobnej doby podmiennečného odsúdenia, či podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody, si nadriadený súd osvojil právne úvahy a závery súdu I. stupňa na stranách 4 až 6 napadnutého uznesenia, na ktoré bez potrebných korekcií či doplnení poukazuje.

Súd I. stupňa správne konštatoval, že ani dohľad probačného a mediačného úradníka nad odsúdeným by nebol dostatočný a nevedol by k naplneniu sledovaného účelu, ktorým je, aby podmiennečne odsúdený viedol riadny život a plnil uložené obmedzenia a povinnosti, pretože ani opakovaný priamy výkon trestu odňatia slobody odsúdeného doposiaľ nenapravil.

Berúc do úvahy uvedené, nadriadený súd nezistiac žiadne dôvody, ktoré by boli v prospech odsúdeného, sťažnosť proti napadnutému uzneseniu podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku zamietol ako nedôvodnú.

Výrok tohto uznesenia bol prijatý pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok. (§ 185 ods. 2 Trestného poriadku).